

BEZ GLADI, SAMA SLAVA: RUČAK S L'ORÉALOM

L'ORÉAL THROUGH GILLETTE · 07

Cijelo je jutro prošlo u radu, a najviše su me iznenadile Giorgijeve šutnje – vrlo je pažljivo promatrao ovu moju verziju i otkrivao da me zapravo uopće ne poznaje.

Nabavljачica Rita stigla je u restoran na motoru, gotovo u isto vrijeme kad i mi. Skinula je kacigu i pustila dugu kosu da padne, kao da želi reći: upravo dolazim od frizera, da vidimo sviđa li vam se.

Giorgio se počeo smiješiti i rekao: k vragu, znao sam da će se urediti zbog tebe, sretni gade jedan.

O čemu govoriš, jesi li poludio, rekao sam, pokušavajući smiriti stvari, i ušli smo unutra, gdje je ona izabrala stol u kutu – privatan, ali ne okrugao, namjerno pravokutan – i zamolila me da sjednem do nje.

Ostavimo formalnosti, rekla je, mislim da smo otprilike iste dobi – meni je u redu, ali neću te pitati koliko točno imaš godina prema matičnim knjigama grada Catanije, to je za one koji sjede za drugim stolom.

Prasnula je u smijeh, a onda me pitala jesam li kazališni glumac. Na neki način da, rekao sam – ali moja je pozornica ulica.

Čime se baviš? Čarobnjak, naravno – kakvo pitanje! Ha ha ha ha ha ha.

Dobro, reći ću ti čime se doista bavim: učim muškarce kako da postanu privlačni i zanimljivi, da bi mogli naći inteligentne žene – poput tebe – i, ako se dogodi, učiniti da se zaljube.

Odličan početak – a kako bi nazvao taj posao?

Ja sam svećenik bez mantije, ali s glasom.

Giorgio je preuzeo razgovor i rekao ono što je dogovorio sa svojim sjedištem, a ja sam se prestao šaliti.

Tog dana nitko nije razgovarao o poslu ni o prodaji, ali shvatio sam jednu stvar: muškarac vrijedi onoliko koliko i majka koja ga je stvorila.

Ferdinando